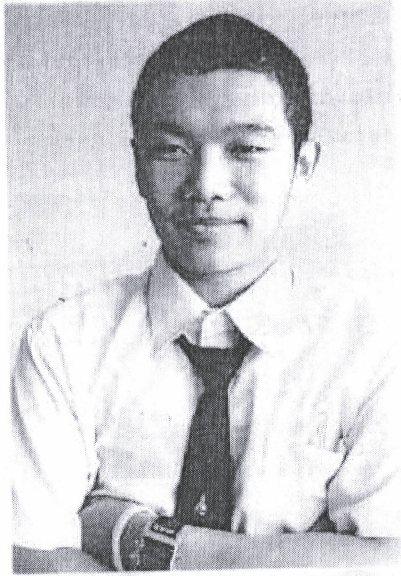

สรยุทธ์ หารษภิญโญ

ปฏิภาณ ดวงคำ

ด้วย เพราะสิ่งที่ได้ฝึกคือการแก้ปัญหา

น.ส.ปารมี กล่าวอีกว่าสถานการณ์การฝึกประสบการณ์ชีวิตและการหาวิธีแก้ไขปัญหาลักษณะนี้ไม่ค่อยเกิดขึ้น ถ้าเราเรียนหนังสืออย่างเดียวโดยไม่ทำกิจกรรม ตัวอย่างการทำกิจกรรมในการสอนคอมพิวเตอร์ให้รุ่นน้อง ก็คิดว่าสอนเด็กประถมนั้นก็ง่ายๆ แต่ปีที่แล้วเราสอนยากเกินไปเด็กทำไม่ค่อยได้ ดังนั้น ปีนี้จึงแก้ไขปัญหาด้วยการวางแผนร่วมกันใหม่ เริ่มจากเนื้อหาที่เป็นพื้นฐาน การใช้คำพูดให้ง่าย ซึ่งก็พบว่าหลังแก้ไขปัญหาแล้วได้ผลพอสมควร ซึ่งจะเห็นได้ว่าเรื่องนี้เป็นประสบการณ์ที่ไม่ซับซ้อนหรือผาดโผนแต่ก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ถ้านอนอยู่ที่บ้านเฉยๆ

นายสรยุทธ์ หารษภิญโญ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาอุตสาหกรรมบริการ สำนักการจัดการ กล่าวว่า ช่วงปิดภาคเรียนนั้นตนเข้าร่วมโครงการที่สอนน้องของมหาวิทยาลัย โดยเป็นที่งานสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กจากชุมชนรอบๆ มหาวิทยาลัย แทนการใช้

เวลาว่างไปกับการเที่ยวเล่นในห้างสรรพสินค้าหรือดูหนัง ด้วยเหตุผลที่ว่าตั้งแต่เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยก็ได้ยินคำกล่าวของรศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และอาจารย์หลายท่านว่าถ้าไม่มีชุมชนรอบๆ มหาวิทยาลัยก็ไม่สามารถก่อร่างสร้างตัวได้

นายสรยุทธ์ กล่าวอีกว่า “ผมมาเรียนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแล้วทำให้จิตใจดีขึ้นมาก ตอนแรกชอบบรรยากาศก่อนเพราะเมืองเหนือแห่งนี้ไม่มีมลภาวะ เป็นธรรมชาติและชุมชนเขา ชุมชนก็ไม่แออัดมากนัก และในภาพรวมๆ เมื่อไปเรียนแล้วชอบหมดทุกอย่างเลย ดังนั้น เมื่อมีกิจกรรมในช่วงปิดภาคเรียนจึงไม่กลับไปอยู่บ้านเฉยๆ แต่เลือกทำสิ่งที่เป็นประโยชน์กับชุมชนรอบๆ มหาวิทยาลัย โดยก่อนหน้านี้นั้นเคยไปช่วยชาวบ้านในการขุดคลองในหมู่บ้าน สำหรับปิดภาคเรียนนี้จึงได้มาสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กๆ ซึ่งรู้สึกดีอย่างมาก

นายปฏิภาณ ดวงคำ นักศึกษาชั้นปีที่ 1